

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (Ιωάν. 20, 19-31)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας, στον Άγιο Θωμά Πρέβεζας, στις 8/5/2005)

Το δυναμωτικό φαγητό

Το Ευαγγέλιο που ακούσαμε τελειώνει με τις λέξεις: «Όλα αυτά γράφτηκαν για να πιστεύσουμε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο αληθινός Θεός, και για να έχουμε ζωή εν τω Ονόματι αυτού».

Οι απόστολοι πίστευσαν και απόκτησαν την αληθινή ζωή στο όνομά του. Η Παναγία πίστευσε, οι άγιοι πίστευσαν και απόκτησαν την αληθινή ζωή στο όνομά Του. Και εμείς πρέπει να πιστεύσουμε. Γιατί μόνο με αυτή την προϋπόθεση θα αποκτήσουμε ζωή στο όνομά Του. Διαφορετικά θα ζούμε μια απλή βιολογική ζωή, τρώγοντας και πίνοντας επίγεια. Διασκεδάζοντας επίγεια και σκεπτόμενοι μόνο επίγεια.

Ο Χριστός έλεγε στους μαθητές του: «Μη φροντίζετε μόνο για τα επίγεια. Είναι πράγματα που περνάνε, σβήνουν, λησμονιούνται και παύουν να έχουν αξία, έστω και την ελάχιστη» Παράδειγμα: Ήρθε το Πάσχα. Και ανεξάρτητα από το πόσο είχαμε νηστέψει τη μεγάλη Σαρακοστή και την μεγάλη Εβδομάδα, το ρίξαμε στην καλοφαγία. Βέβαια αυτές τις χαρμόσυνες μέρες το τραπέζι είναι πιο πλούσιο. Αλλά ας κάνουμε έναν απολογισμό σήμερα. Τι ωφέλεια βγήκε από τα εορταστικά φαγητά, εν συγκρίσει με τα νηστίσιμα της μεγάλης Εβδομάδας; Τι ήταν εκείνο που ζημιωθήκαμε την μεγάλη Εβδομάδα και τι είναι αυτό που κερδίσαμε τις ημέρες αυτές; Ένα τίποτε. Έχουν όλα ξεχαστεί.

Έλεγε ο Χριστός: «Μη μεριμνάτε για την βρώσιν την απολλυμένην»· για το φαγητό δηλαδή που χάνεται και δεν μένει τίποτα. Μεριμνάτε για «την βρώσιν την μένουσαν εις ζωήν αιώνιον». Υπάρχει και ένα άλλο φαγητό που μένει για πάντα. Για κείνο να φροντίζετε. Ποιά είναι αυτή η τροφή που μένει;

Είπε Χριστός: Εγώ είμαι ο άρτος του Θεού ο εκ του ουρανού καταβάς. Όποιος φάει από τον άρτο αυτό δεν θα πεινάσει ποτέ. Όποιος φάει εμένα έλεγε ο Χριστός, δεν θα πεινάσει ποτέ. Εγώ είμαι ο άρτος του Θεού, το ψωμί το αληθινό.

Τι σημαίνει να φάμε τον Χριστό;

Η επίγεια τροφή, η σωματική, μπαίνει πρώτα στο στόμα και μετά πάει στην κοιλιά. Μετά διοχετεύεται σε όλο το σώμα. Κατά τον ίδιο τρόπο και όταν κανείς φροντίζει να τρώγει τον Χριστό, αγιάζεται και ζωογονείται ολόκληρος. Θα προσθέταμε ακόμη ότι ο Χριστός δεν μπαίνει μέσα μας μόνον από το στόμα, αλλά και από τα αυτιά και από τα μάτια και από τις άλλες αισθήσεις.

Μη μένουμε νήπια

Ο Χριστός μπαίνει στην ψυχή μας από τα μάτια όταν κάνουμε προσπάθεια να Τον δούμε. Πού θα τον δούμε;

Στην εικόνα Του.

Στο λόγο του Θεού, στο Ευαγγέλιο. Να το ανοίξουμε και να το διαβάσουμε. Πού αλλού θα δούμε τον Χριστό;

Στους ύμνους και στις προσευχές που ακούμε, όταν ερχόμαστε στην Εκκλησία.

Στην προσωπική μας προσευχή. Λέει ένα τροπάριο: «Ανοίξω το στόμα μου και πληρωθήσεται Πνεύματος». Πώς όμως ανοίγουμε το στόμα μας; Το ανοίγουμε προσευχόμενοι. Ψάλλοντας. Μιλώντας για τον Χριστό. Κατά έξω βγαίνει ο ήχος, αλλά το στόμα μας γεμίζει με Άγιο Πνεύμα.

Να λοιπόν ένας τρόπος που τρώμε πνευματικά τον Χριστό και παίρνουμε αληθινή ζωή. Ερώτημα: Διαβάζεις καθόλου αδελφέ το Ευαγγέλιο; Διαβάζεις καθόλου βιβλία θρησκευτικά; Λόγο Θεού; Αν όχι, πώς θέλεις να έρθει ο Χριστός μέσα σου;

Όταν ακούς να γίνεται λόγος για τον Χριστό, απλώνεις το αυτί σου να μη χάσεις λέξη; Αν όχι, αλλά το βουλώνεις με βουλοκέρι, πώς θα έρθει μέσα σου ο Χριστός; Ανοίγεις το στόμα σου για να τον δοξολογήσεις; Ανοίγεις το στόμα σου κάθε βράδυ και κάθε πρωί να κάνεις την προσευχή σου; Αν όχι πώς θα ζήσει η ψυχή σου;

Ας πάρουμε τώρα μία εικόνα από τη ζωή μας. Όταν γεννηθεί ένα βρέφος, τρώει το γαλατάκι του και κοιμάται. Όταν ξυπνήσει, πάλι τρώει και ξανακοιμάται. Δηλαδή τι κάνει το παιδάκι; Λέμε χαρακτηριστικά: «Μαμ και νάνι»

Όταν μεγαλώσουμε, δεν επιτρέπεται ζούμε έτσι. Αλλά κάνουμε και χίλιες δυό άλλες δουλειές. Υπάρχουν όμως μερικοί άνθρωποι, που στα πνευματικά έργα

που αφορούν την ψυχή τους και τον Χριστό, μένουν στη νηπιακή ηλικία. Και μακάρι να ήταν -σωστά βέβαια- στη νηπιακή ηλικία. Δηλαδή να έτρωγαν τον Χριστό με τη Θεία Ευχαριστία και με τους άλλους τρόπους που είπαμε και να κοιμόντουσαν. Αλλά αυτοί δεν τρώνε πνευματικά τίποτε. Μόνο κοιμούνται. Πώς θα μεγαλώσουν αυτά τα παιδιά; Πώς θα αναπτυχθούν; Κάτι το στραβό γίνεται.

Όπως φροντίζουμε να μεγαλώνουμε σωματικά με την σωστή διατροφή, έτσι πρέπει να φροντίζουμε να μεγαλώνουμε και πνευματικά. Λέει ο απόστολος Παύλος: «αδελφοί, μη νηπιάζετε ταις φρεσί», δηλαδή «τη πίστει και τη καρδία». Μη μένετε νήπια στην πίστη. Μη μένετε νήπια στα μυαλά. Φροντίστε να μεγαλώσετε.

Πώς θα μεγαλώσουμε πνευματικά; Δεν υπάρχει άλλη μέθοδος, πρέπει να το πάρουμε απόφαση και να αγωνιστούμε. Ο τρόπος με τον οποίο θα μεγαλώσουμε είναι: Να αναζητήσουμε τον Χριστό, να καλλιεργήσουμε την πίστη. Να αναζητήσουμε τον τρόπο της επικοινωνίας με τον Χριστό. Τον τρόπο με τον οποίο θα ενωθούμε με τον Χριστό. Και να κάνουμε ό,τι καλύτερο και περισσότερο μπορούμε για να ενωθούμε μαζί Του.

Έβαλε τις σκέψεις του στην άκρη

Ο απόστολος Θωμάς ήταν ένας νέος άνθρωπος, ήταν ο πιο μικρός από τους αποστόλους. Όταν του είπαν ότι αναστήθηκε ο Χριστός, απάντησε:

-Μα γίνονται αυτά τα πράγματα; Απίστευτα φαίνονται. Εγώ, δεν είδα ποτέ να ανασταίνεται άνθρωπος με δική του δύναμη.

-Βρε τον είδαμε του έλεγαν. Τον είδαμε, τον ξαναείδαμε. Εσύ έλειπες.

-Εάν δεν ακουμπήσω το δάχτυλό μου στην πλευρά Του και αν δεν βάλω το χέρι μου στις πληγές Του, δεν το πιστεύω, έλεγε ο Θωμάς.

Η ανθρώπινη λογική σε όλο το «μεγαλείο» της. Κάπως έτσι σκεπτόμαστε όλοι.

Όμως κάποια μέρα που ήταν και ο Θωμάς μαζί με τους αποστόλους, ήλθε πάλι ο Χριστός και του είπε:

-Θωμά άπλωσε το χεράκι σου. Βάλτο εδώ. Τέτοιες πληγές δεν τις έχει ο καθένας. Ούτε στα χέρια, ούτε στα πόδια. Κοίταξέ τες καλά. Εγώ είμαι. Ο ίδιος είμαι.

Και ο Θωμάς, άπλωσε το χέρι του, ακούμπησε και κατάλαβε. Τι κατάλαβε; Ότι αυτός που είχε μπροστά του ήταν ο Χριστός. Και ότι δεν μπορούσε να ήταν κανένας άλλος.

Τι συνέβη τότε; Τότε ο Θωμάς άφησε το μυαλό του και τη σκέψη του στην άκρη και είπε: «Εδώ δεν έχει πέραση η σκέψη μου, ο τρόπος με τον οποίο εγώ βλέπω τα πράγματα, αλλά η πραγματικότητα. Και αφού η πραγματικότητα είναι ότι ο Χριστός αναστήθηκε εγώ πρέπει να αλλάξω μυαλά και τοποθέτηση».

Σάρωσε λοιπόν μέσα από το μυαλό του την σαβούρα των σκέψεων που είχε και πίστεψε στο Χριστό.

Το ίδιο πρέπει να κάνουμε και εμείς.

Έπειτα φώναξε ο Θωμάς:

-Ο Κύριός μου και ο Θεός μου.

Και ο Χριστός του είπε:

-Με είδες, και πίστεψες. Εκείνοι που δεν με είδαν αλλά ψάχνουν να με βρουν, και με βρίσκουν και με πιστεύουν είναι πιο μακάριοι από σένα. Θα είναι πιο μεγάλοι στη Βασιλεία μου από σένα. Έχουν μεγαλύτερο έπαινο και μεγαλύτερη αμοιβή από σένα.

Εμείς, πώς ψάχνουμε να βρούμε τον Χριστό αδελφοί μου;

Είπαμε προηγουμένως: Διαβάζουμε τις Άγιες Γραφές. Ακούμε τον λόγο του Θεού. Μιλάμε για τον Χριστό. Τι άλλο κάνουμε; Προσπαθούμε να διορθώσουμε τον εαυτό μας. Γιατί; Λέει ένας άγιος: «Ο άνθρωπος που είναι φορτωμένος με πάθη δεν έχει μυαλό να σκεφθεί. Το μυαλό του είναι αρρωστημένο. Και σκέπτεται πάντοτε μόνο σύμφωνα με τα πάθη του»

Γι' αυτό τι κάνουμε; Αρχίζουμε να νηστεύουμε. Αρχίζουμε εγκρατευόμαστε. Αρχίζουμε αποφεύγουμε εκείνα που μας διαστρέφουν νου, καρδιά, σκέψη, συναισθήματα. Έτσι αρχίζουμε και καταλαβαίνουμε καλύτερα τα πνευματικά. Και όταν ο άνθρωπος ψάχνει, ο Θεός τον βοηθεί. Και ακόμα τρώμε τον Χριστό στη Θεία Ευχαριστία. Προσπαθούμε να καταλάβουμε, ότι ο Χριστός είναι για μας αιώνια ζωή. Ελευθερωτής από τον θάνατο και από την αμαρτία.

Αδελφέ, σκέφτηκες ποτέ τι σημαίνει θάνατος αιώνιος; Σκέφτηκες τι σημαίνει αιώνια ζωή; Σκέφτηκες τι σημαίνει αμαρτία και τι κακό κάνει η αμαρτία στον άνθρωπο;

Αν όχι, στην νηπιακή κατάσταση έχεις μείνει. Και αν κανείς ζήσει έτσι, νήπιο θα μείνει και νήπιο θα πεθάνει. Και ας λένε μερικοί άμυαλοι για όσους καλοπέρασαν στην επίγεια ζωή τους: «Καλότυχος αυτός, έφυγε χορτάτος». Λιμασμένος έφυγε, όχι χορτάτος. Σε μια κατάσταση χειρίστης ταλαιπωρίας έφυγε.

Αξία έχει να καταλάβουμε τι σημαίνει θάνατος, τι σημαίνει ζωή, τι σημαίνει αιώνια ζωή, τι σημαίνει αμαρτία, τι σημαίνει ελευθερία από την αμαρτία. Να αναζητούμε από τον Χριστό χάρη, έλεος και φωτισμό και να κοινωνούμε το σώμα Του και το αίμα Του «εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον». Όταν αυτό δεν το κάνουμε ας το επαναλάβουμε για μία ακόμη φορά. Νήπια είμαστε, σαν νήπια σκεπτόμαστε, σαν νήπια ζούμε. Και σαν νήπια θα τελειώσουμε τη ζωή μας.

Ο άγιος απόστολος Θωμάς ξύπνησε.

Ας τον μιμηθούμε και ας μπορούμε στην ίδια νοοτροπία και στη ίδια σκέψη και πορεία που μπήκε αυτός. Αμήν.-